

SCRISOAREA UNUI STALINIST IMBECIL CĂTRE VICTOR PETRINI

Quousque tandem abutere, Catilina, patientia nostra?

Quam diu etiam furor iste tuus nos eludet? (Cicero)

** Până când, Catilina, vei abuza de răbdarea noastră?*

Cât timp nebunia asta a ta îşi va mai bate joc de noi? (traducere)

În condiții normale, nu aş fi apelat la modalitatea aceasta de comunicare. Există oameni cu care e o adevărată plăcere chiar să te şi certî, să discuţi în contradictoriu, din astfel de contradicţii iese adesea la iveală adevărul. Cum pentru tine dialogul se numeşte “drept la replică”, prefer varianta monologului adresat:

1. Sunt unul dintre semnatarii memoriului depus la ISJ.

2. Modul în care te-ai manifestat în spaţiul public ulterior luării la cunoştinţă despre acest memoriu a reprezentat o formă de manipulare a opiniei publice, astfel încât să fii percepută ca o victimă a unei destituiri abuzive, ceea ce este complet fals. În primul rând, mandatul tău se încheiase oficial încă din ianuarie 2026. Conducerea ISJ doar a dat curs solicitării unui grup consistent de profesori ai colegiului de a nu ţi se mai prelungi decizia de menţinere în funcţie.

3. În prezentarea pe care ai făcut-o publică pe pagina ta de facebook declari că eşti director adjunct al colegiului din 2005. O minciună stupefiantă! Pe bună dreptate, cei care îţi urmăresc activitatea pe reţeaua de socializare nu înţeleg ce i-a apucat pe colegii tăi să te conteste după 21 de ani de conducere înţeleaptă. E cazul să ne reamintim că unicul tău mandat a început acum circa 4 ani. Ai început cu un credit substanţial de susţinere şi încredere din partea majorităţii colegilor. Un credit pe care l-ai irosit prin comportamentul tău.

4. Postările tale manipulative au atras comentariile următorilor tăi. Conform acestora, cei care te contestă sunt "agitatori de tinichea", "săgeţi imbecile", "asa-zis profesori", "ca nişte câini turbaţi", iar tu eşti un Victor Petrini sau un Noica atacat de stalişti imbecili, incapabili să înţeleagă ce om de valoare eşti. Nu ai şters, nu ai restricţionat, dar, mai ales, nu ai manifestat nicio atitudine prin care să combaţi asemenea jigniri. Le-ai aprobat tacit, dovadă că sunt în concordanţă cu părerea pe care o ai despre colegii tăi.

5. Una dintre persoanele care îşi exprimau susţinerea se întreba ce fel de colegi suntem, dacă am depus memoriul fără încercări prealabile de a rezolva problemele existente. În spiritul verticalităţii pe care o clamezi, ai fi putut să îi aminteşti, de exemplu, de faptul că în ultimii doi ani nu ai fost aleasă în Consiliul de administraţie al şcolii, un vot de blam din partea consiliului profesoral de care nu a avut parte niciun director adjunct al şcolii din 1990 până în zilele noastre. Un mesaj clar că oamenii nu te doresc în conducerea şcolii. Clar pentru oricine, cu excepţia ta! Ai putea să îi spui de starea de tensiune pe care o generezi la fiecare consiliu cu monologurile tale în care reiei la nesfârşit acuzaţii aberante la adresa colegilor, la faptul că ne-am exprimat nu o dată refuzul de a te mai asculta, ridicându-ne şi părăsind consiliul. Eu însămi ţi-am transmis direct, atât în privat, cât şi în plen, că este greşit modul în care te manifesti în relaţie cu noi toţi,

6. Ai putea să le mai povestești susținătorilor tăi că nu ești un om de echipă - calitate fundamentală a unui lider autentic - că nu ai fost capabilă să colaborezi cu doamna directoare în perioada mandatului său; că, după demisia sa, ISJ i-a propus unui alt coleg al nostru să preia această funcție, dar ai avut o atitudine ostilă și jignitoare față de acesta, încât colegul a decis să nu mai accepte propunerea; că, după venirea la conducerea școlii a actualului director a început activitatea ta scriitoricească: pe de o parte, zeci de reclamații împotriva celui cu care, prin fișa postului, aveai obligația să colaborezi pentru bunul mers al școlii, pe de altă parte, postări pe facebook prin care te străduiai să îți creezi imaginea de "stâlp al societății" (cum te numește un alt susținător de pe facebook).

7. Ai mai putea povesti despre hărțuirea grosolană a mai multor colege sau despre meschinăria pe care ai ticluit-o din dorința de a răni o colegă care a ieșit la pensie.

8. Ai putea spune cum capacitatea de a înțelege situații omenești e înlocuită, în cazul tău, de "aplicarea procedurii". Îmi amintesc de situația din vară cu cei patru elevi care au întârziat câteva minute la proba de competențe în limba engleză. Unul dintre ei, fost elev, m-a sunat disperat că nu știe ce se face el, că ratează bacalaureatul. Tocmai se întâlnise cu tine și fusese expediat rece în curte să aștepte decizia ta. Procedurile nu conțineau și o atitudine omenească față de acești copii...

9. Ai putea spune de ce însoțești toate postările despre realizările școlii cu portretele tale. Nu fotografia elevului, nu poza școlii, ci imaginea ta semeață și solitară. Pentru a fi asociat succesul respectiv cu persoana ta? Ca profesor de logică și psihologie, mă așteptam să îți dai seama că această afișare a propriei imagini, cu rost sau fără rost, e, de fapt, incompatibilă cu ceea ce e de așteptat de la un manager bun - om de echipă, bun profesionist, dar nu lipsit de empatie.

10. Ai distribuit mesajul de susținere al unei foste eleve, care amintește de calitatea ta ca profesor. Nu a contestat vreunul dintre noi calitatea ta de profesor. Am făcut referire strict la prestația ta ca director adjunct.

Si acum te pregătești pentru concursul de directori ? Vrei să fii directoarea noastră? A celor pe care, de fapt, îi disprețuiești și cu care nu știi nici să colaborezi, nici să dialoghezi? Oare ce înseamnă pentru tine să fii director?